

“मीठे बच्चे- लक्ष्यलाई सदा सामुन्ने राख्यौ भने दैवीगुण आउँदै जानेछ । अब आफ्नो सम्हाल गर्नु छ, आसुरी गुण निकालेर दैवीगुण धारण गर्नु छ ।”

प्रश्न:- आयुष्मान् भवको वरदान मिलेर पनि लामो आयुका लागि कुनचाहिँ मेहनत गर्नुपर्छ ?

उत्तर:- लामो आयुका लागि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्ने मेहनत गर । जति बाबालाई याद गर्छौ त्यति सतोप्रधान बन्नेछौ र आयु लामो हुनेछ अनि मृत्युको डर निस्कन्छ । यादबाट दुःख हटेर जानेछ । तिमी फूल बन्नेछौ । यादमा नै गुप्त कमाई छ । यादबाट पाप काटिन्छ । आत्मा हल्का हुन्छ, आयु लामो हुन्छ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनुभएको छ, पढाइ पनि रहनुभएको छ । के सम्झाइरहनुभएको छ ? प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरूको एक त आयु लामो हुनुपर्छ किनकि तिम्रो आयु धेरै लामो थियो । १५० वर्षको आयु थियो, लामो आयु कसरी मिल्यो ? तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नाले । जब तिमी सतोप्रधान थियौ त्यतिबेला तिम्रो आयु धेरै लामो थियो । अहिले तिमी माथि चढिरहेका छौ । जानेका छौ हामी तमोप्रधान बन्यौ त्यसपछि हाम्रो आयु छोटो भएको थियो । स्वास्थ्य पनि ठीक थिएन । बिल्कुलै रोगी बनेका थियौ । यो जीवनपुरानो भएको छ त्यसैले नयाँसँग तुलना गरिन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ- बाबाले हाम्रो आयु लामो बनाउने युक्ति बताउनुहुन्छ । मीठा-प्यारा बच्चाहरू, मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी जसरी सतोप्रधान थियौ लामो आयु भएका, स्वस्थ थियौ, त्यस्तै फेरि बन्नेछौ । आयु छोटो भएकाले मर्ने डर हुन्छ । तिमीलाई त ग्यारेन्टी (सुनिश्चित) छ- सत्ययुगमा यसरी अचानक कहिल्यै मृत्यु हुँदैन । बाबालाई याद गरिरह्यौ भने आयु लामो हुनेछ र सबै दुःख पनि हट्नेछन् । कुनै पनि किसिमको दुःख हुँदैन, तब तिमीलाई के चाहियो ? तिमीले भन्दछौ उच्च पद पनि चाहिन्छ । तिमीलाई थाहा थिएन, यस्तो पद पनि प्राप्त हुन सक्छ भनेर । अहिले बाबाले युक्ति बताउनुहुन्छ- यसरी गर । लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने छ । तिमीले यस्तो पद पाउन सक्छौ । यहाँ नै दैवी गुण धारण गर्नु छ । आफैँलाई सोध्नु छ मभित्र कुनै अवगुण त छैन ? अवगुण पनि अनेक प्रकारका हुन्छन् । सिगरेट पिउनु, मांसाहार (छी-छी चीज) खानु- यो अवगुण हो । सबैभन्दा ठूलो अवगुण हो विकारको, यसैलाई खराब चरित्र (ब्याड क्यारेक्टर) भनिन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमी विकारी बनेका छौ । अहिले तिमीलाई निर्विकारी बन्ने युक्ति बताउँछु । यसका यी विकारहरूलाई, अवगुणहरूलाई छोडिदिनुपर्छ । कहिल्यै पनि विकारी बन्नु छैन । यो जन्ममा जसले सुधार्य, त्यो सुधार २१ जन्मसम्म चल्नेछ । सबैभन्दा आवश्यक कुरा हो निर्विकारी बन्नु । जन्म-जन्मको जुन बोझ शिरमा चढेको छ, त्यो योगबलबाट उत्रिनेछ । बच्चाहरूले जानेका छन् जन्म-जन्म हामी निर्विकारी बनेका हौं । अहिले बाबासँग हामीले प्रतिज्ञा गरेका छौं- फेरि कहिल्यै विकारी बन्नेछैनौं । बाबाले भन्नुभएको छ- यदि पतित बन्यौ भने सय गुणा दण्ड खानुपर्नेछ र फेरि पद पनि भ्रष्ट हुनेछ किनकि निन्दा गराउँछौ नि अर्थात् विकारी मनुष्यतिर गयौ । यसरी धेरै जान्छन् अर्थात् हार खान्छन् । पहिला तिमीलाई थाहा थिएन, यो विकारी काम गर्नु हुँदैन भनेर । कोही कोही राम्रा बच्चाहरू छन्, भन्दछन् हामी ब्रह्मचर्यमा रहन्छौं । संन्यासीहरूलाई देखेर सम्झन्छन्, पवित्रता राम्रो हो । पवित्र र अपवित्र, दुनियाँमा अपवित्र त धेरै रहन्छन् । शौचालयमा जानु पनि अपवित्र बन्नु हो । त्यसैले तुरुन्तै स्नान गर्नुपर्छ । अपवित्रता अनेक प्रकारका हुन्छन् । कसैलाई दुःख दिनु, लडाईं-भगडा गर्नु पनि अपवित्र कर्तव्य हो । बाबाले भन्नुहुन्छ- जन्म-जन्मान्तर त तिमीले पाप गरेका छौ । त्यो सबै बानी अब हटाउनु छ । अहिले तिमीलाई सच्चा-सच्चा महान् आत्मा बन्नु छ । सच्चा-सच्चा महान् आत्मा त यी लक्ष्मी-नारायण नै हुन् । अरू कोही त यहाँ बन्न सक्दैनन् किनकि सबै तमोप्रधान छन् । ग्लानि पनि धेरै गर्छन् । उनीहरूलाई मैले के गर्दैछु भन्ने थाहै हुँदैन । एक हुन्छ गुप्त पाप, अर्को प्रत्यक्ष पाप पनि हुन्छ । यो हो नै तमोप्रधान दुनियाँ । बच्चाहरूलाई थाहा छ- बाबाले हामीलाई अहिले समझदार बनाउनु भएको छ, त्यसैले उहाँलाई सबैले याद गर्छन् । सबैभन्दा राम्रो समझ तिमीलाई प्राप्त भएको छ- पावन बन्नु छ, अनि फेरि गुण पनि हुनुपर्छ । देवताहरूका अगाडि जो तिमीले महिमा गायन गर्दै आएका छौ, अब तिमी त्यस्तै बन्नु छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीहरू कति मीठा-प्यारा फूल थियौ फेरि काँडा बनेका छौ । अब बाबालाई याद गर्नु भन्ने

यादबाट तिम्रो आयु लामो हुनेछ । पाप पनि भस्म हुनेछ । शिरको बोभ्र हल्का हुनेछ । आफ्नो सम्हाल गर्नु छ । आफूभित्र के के अवगुण छन् तिनलाई निकाल्नु छ । जसरी नारदको उदाहरण छ, उनलाई भनियो तिमी लायक छौ ? उनले देखे कि निश्चय नै म लायक छैन । बाबाले तिमीलाई उच्च बनाउनुहुन्छ, बाबाका तिमी बच्चा हौ नि । जसरी कसैका पिता महाराजा हुन्छन् भने भन्नेछन् हाम्रा बुबा महाराजा हुनुहुन्छ । बाबा धेरै सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ । जो राम्रा स्वभावका महाराजा हुन्छन्, उनलाई कहिल्यै क्रोध आउँदैन । अहिले त बिस्तारै-बिस्तारै सबैका कला उत्रिदै गएका छन् । सबै अवगुणहरू प्रवेश गर्दै गएका छन् । कला कम हुँदै गएका छन् । तमो हुँदै गएका छन् । मानौं तमोप्रधानताको पनि अन्त्य हुँदै छ । कति दुःखी भएका छन् । तिमीले कति सहन गर्नुपर्छ । अहिले अविनाशी सर्जनद्वारा तिम्रो उपचार भइरहेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यी ५ विकारले नै तिमीलाई घरी-घरी सताउनेछन् । तिमीले जति बाबाको याद गर्ने पुरुषार्थ गर्नेछौ, त्यत्ति मायाले पनि तिमीलाई तल गिराउने कोशिश गर्छ । तिम्रो अवस्था यस्तो बलियो हुनुपर्छ जो मायाको तुफानले हल्लाउन नसकोस् । रावण अरू कुनै चीज होइन वा कुनै मनुष्य होइन । ५ विकाररूपी रावणलाई नै माया भनिन्छ । आसुरी रावण सम्प्रदायले तिमीलाई पहिचान नै गर्दैन— आखिर यी को हुन् ? यी बी.के. ले के सम्झाउँछन् ? वास्तवमा कसैले जान्दैनन् । यिनीहरू बी.के. किन कहलाउँछन् ? ब्रह्मा कसका सन्तान हुन् ? अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीलाई फर्केर घर जानु छ । यो कुरा बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई शिक्षा दिनुहुन्छ । आयुष्मान् भव, धनवान् भव... तिम्रा सबै मनोकामनाहरू पूरा गर्नुहुन्छ, वरदान दिनुहुन्छ । तर केवल वरदानबाट कुनै काम हुँदैन । मेहनत गर्नुपर्छ । सबै कुरा बुझ्नुपर्छ । आफूलाई राज-तिलक पाउने अधिकारी बनाउनु छ । बाबाले अधिकारी बनाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई यसरी गर भनी शिक्षा दिनुहुन्छ । पहिलो नम्बरको शिक्षा दिनुहुन्छ— म एकलाई याद गर । मनुष्यले याद गर्दैनन् किनकि उनीहरूले जान्दै जान्दैनन् त्यसैले याद पनि गलत हुन्छ । भन्दछन्— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । अनि शिव बाबालाई कसरी याद गर्लान् ! शिवको मन्दिरमा गएर पूजा गर्छन्, तिमीले सोध, यिनको काम बताऊ ? अनि भन्ने छन् भगवान् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । पूजा गर्छन्, उहाँसँग दया माग्छन्, माग्दा माग्दै फेरि कसैले सोध्छन् परमात्मा कहाँ हुनुहुन्छ ? अनि भन्दछन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । चित्रका सामुन्ने केही गर्छन् र फेरि चित्रका सम्मुख नभएपछि कला काया नै समाप्त हुन्छ । भक्तिमा कति धेरै भूल गर्छन् । अभै पनि भक्तिसँग कति प्यार छ । कृष्णका लागि कति निर्जल आदि बस्छन् । यहाँ तिमीले पढिरहेका छौ र ती भक्तहरूले के के गर्छन् । तिमीलाई अहिले हाँसो उठ्छ । ड्रामा अनुसार भक्ति गर्दा गर्दै कदम तल उत्रिन्छ । माथि त कोही चढ्न सक्दैन ।

अहिले यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन । अहिले तिमीले पुरुषोत्तम बन्नका लागि पुरुषार्थ गर्छौ । शिक्षक विद्यार्थीका सेवक हुन्छन्, विद्यार्थीको सेवा गर्छन् । सरकार पनि सेवक हो । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— सेवा गर्छु, तिमीहरूलाई पढाउँछु पनि । सबै आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ । शिक्षक पनि बन्नुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान पनि सुनाउनुहुन्छ । यो ज्ञान अरू कुनै मनुष्यमा हुन सक्दैन । कसैले सिकाउन सक्दैन । हामी यस्तो बनौं भनी तिमीले पुरुषार्थ नै गर्छौ । दुनियाँमा मनुष्य कति तमोप्रधान बुद्धिका छन् । धेरै भयानक दुनियाँ छ । जुन मनुष्यले गर्न नहुने हो त्यही गर्छन् । कति रक्तपात, डकैती आदि गर्छन् । के गर्दैनन् ! १०० प्रतिशत तमोप्रधान छन् । अहिले तिमी १०० प्रतिशत सतोप्रधान बनिरहेका छौ । त्यसको लागि युक्ति बताइएको छ यादको यात्रा । यादबाटै विकर्म विनाश हुनेछ, बाबासँग गएर मिलन मनाउनेछन् । भगवान् बाबा कसरी आउनुहुन्छ— यो पनि तिमीले अहिले सम्झन्छौ । यो रथमा आउनुभएको छ । ब्रह्माका माध्यमबाट सुनाउनुहुन्छ । जो तिमीले धारण गरेर अरूलाई सुनाउँछौ त्यसैले दिल हुन्छ प्रत्यक्ष सुनौं । बाबाको परिवारमा जाऊ । यहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, माता पनि हुनुहुन्छ, बच्चाहरू पनि छन् । परिवारमा आउँछन् । त्यो त दुनियाँ नै असुरी हो । अनि आसुरी परिवारबाट तिमी दिक्क हुन्छौ । त्यसैले कामधन्दा आदि छोडेर बाबासँग शीतल (रिफ्रेश) हुन आउँछौ । यहाँ रहन्छन् नै ब्राह्मण । त्यसैले यस परिवारमा आएर बस्छौ । घरमा गयो भने फेरि यस्तो परिवार हुँदैन । त्यहाँ त देहधारी हुन्छन्, त्यो घरधन्दाबाट निस्केर तिमी यहाँ आउँछौ । अब बाबाले भन्नुहुन्छ— देहको सम्बन्धलाई छोड । सुगन्धित फूल बन्नु छ । फूलमा सुगन्ध हुन्छ ।

सबैले लिएर सुँछ्छन् । आँकको फूललाई टिप्पैनन् । अब फूल बन्नका लागि पुरुषार्थ गर्नु छ । त्यसैले बाबाले पनि फूल लिएर आउनुहुन्छ, यस्तो बन्न छ । घर गृहस्थमा रहँदा रहँदै एक बाबालाई याद गर्नु छ । तिमीले जानेका छौ— यी देहका सम्बन्धी त समाप्त हुनेछन् । तिमीले यहाँ गुप्त कमाई गरिरहेका छौ । तिमीले यो शरीरलाई छोड्नु छ, कमाई गरेर धेरै खुशीसँग हर्षितमुख भएर शरीर छोड्नु छ । घुम्दा फिर्दा पनि बाबाको यादमा रह्यौ भने तिमीलाई कहिल्यै थकावट हुँदैन । बाबाको यादमा अशरीरी भएर जतिसुकै चक्कर लगाऊ, यहाँबाट तल आबूरोडसम्म जाऊ तैपनि थकावट हुँदैन । पाप काटिन्छ । हल्का हुनेछौ । तिमी बच्चाहरूलाई कति फाइदा हुन्छ, अरू कसैले त जान्ने सक्दैन । सारा दुनियाँका मनुष्यहरूले पुकार्छन्— पतित-पावन आएर पावन बनाउनुहोस् । फेरि उनीहरूलाई महात्मा कसरी भनिन्छ । पतितसँग फेरि शिर कहाँ भुकाउँछन् र ! शिर पावनका अगाडि भुकाउँछन् । कन्याको उदाहरण— जब विकारी बन्छिन् अनि सबैका अगाडि शिर भुकाउँछिन्, र फेरि पुकार्छिन्— हे पतित-पावन आउनुहोस् । अरे, पतित भयौ नै किन, जसकारण पुकार्न परोस् । सबैको शरीर त विकारबाटै पैदा भएको हो नि, किनकि रावण राज्य हो । अहिले तिमी रावणबाट निस्केर आएका छौ । यसलाई भनिन्छ— पुरुषोत्तम संगमयुग । अहिले तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, रामराज्यमा जानका लागि । सत्ययुग हो रामराज्य । केवल त्रेतामा रामराज्य भन्ने हो भने फेरि सूर्यवंशी लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहाँ गयो ? त्यसैले यो सबै ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई अहिले प्राप्त भइरहेको छ । नयाँ-नयाँ पनि आउँछन् जसलाई तिमीले ज्ञान दिन्छौ । लायक बनाउँछौ । कसैको सङ्ग यस्तो मिल्छ जसबाट फेरि लायकबाट नालायक बन्छन् । बाबाले पावन बनाउनुहुन्छ । त्यसैले अब पतित बन्ने नै होइन । अहिले बाबा आउनुभएको छ— पावन बनाउन । माया यस्तो जबरजस्त छ जसले पतित बनाइदिन्छ, हराइदिन्छ । भन्दछन्— बाबा रक्षा गर्नुहोस् । लडाईँका मैदानमा धेरै मर्छन्, फेरि कहाँ रक्षा गरिन्छ र ! यो मायाको गोली त बन्दुकको गोली भन्दा पनि कडा हुन्छ । कामको चोट खायो अर्थात् माथिबाट गिन्यो । सत्ययुगमा सबै पवित्र गृहस्थ धर्मवाला हुन्छन् जसलाई देवता भनिन्छ । अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा कसरी आउनुभएको छ, कहाँ रहनुहुन्छ, कसरी आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ । देखाउँछन् अर्जुनको रथमा बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ । फेरि उहाँलाई सर्वव्यापी किन भन्दछौ ? बाबा जसले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ उहाँलाई बिसिँएका छन् । अहिले उहाँले स्वयम् आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) महान् आत्मा बन्नका लागि अपवित्रताको जुन फोहोरी बानी छ त्यसलाई मेटाइदिनु छ । दुःख दिनु, लडाईँ-भगडा गर्नु... यी सबै अपवित्र कर्तव्य हुन् जो तिमीले गर्नु हुँदैन । आफूले आफैँलाई राजतिलक दिने अधिकारी बनाउनु छ ।
- २) बुद्धिलाई सबै घरधन्दाबाट, देहधारीहरूबाट निकालेर सुगन्धित फूल बन्न छ । गुप्त कमाई जम्मा गर्नका लागि हिंड्दा-डुल्दा अशरीरी रहने अभ्यास गर्नु छ ।

वरदानः— सफल गर्ने विधिबाट सफलताको वरदान प्राप्त गर्नेवाला वरदानी मूर्त भव

संगमयुगमा तिमी बच्चाहरूलाई वर्सा पनि प्राप्त भएको छ र वरदान पनि प्राप्त भएको छ— “सफल गर अनि सफलता पाऊ” । सफल गर्नु हो बीज र सफलता हो फल । यदि बीज राम्रो छ भने फल नमिल्ने भन्ने हुँदैन । त्यसैले जसरी अरूलाई भन्दछौ— समय, संकल्प, सम्पत्ति सबै सफल गर । त्यस्तै आफ्ना सबै खजानाका लिस्टलाई चेक गर— कुनचाहिँ खजाना सफल भयो र कुनचाहिँ व्यर्थ गयो । सफल गरिरह्यौ भने सबै खजानाहरूबाट सम्पन्न वरदानी मूर्त बन्नेछौ ।

स्लोगनः— परमात्माबाट पुरस्कार लिनका लागि व्यर्थ र नेगेटिभलाई विदाइ देऊ ।